

במדבר רבה פרשה ט פ' ח
כתיב בסוטה בעת ששוכבת עם אחר ומעלה בו מעל ב' מעילות הללו למה אחת שהיא
משקרת בהקב"ה והשנית שהיא משקרת בבעלה...

סוטה דף ג.
אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות, שנא' {במדבר ה} איש איש כי תשטה
אשתו, תשטה
כתיב.

סוטה דף ט. ט- :
תנו רבנן סוטה נתנה עיניה במי שאינו ראוי לה, מה שביקשה לא ניתן לה, ומה שבידה נטלוהו
ממנה, שכל הנותן עיניו במה שאינו שלו, מה שמבקש אין נותנין לו, ומה שבידו נוטלין הימנו...
וכן מצינו בנחש הקדמוני, שנתן עיניו במה שאינו ראוי לו, מה שביקש לא נתנו לו, ומה שבידו
נטלוהו ממנו וכן מצינו בקין, וקרח, ובלעם, ודואג, ואחיתופל, וגחזי, ואבשלום, ואדוניהו,
ועוזיהו, והמן, שנתנו עיניהם במה
שאינו ראוי להם, מה שביקשו לא ניתן להם, ומה שבידם נטלוהו מהם.

במדבר רבה פרשה ט
פ' טו ומן העפר מפני מה אמרה תורה הבא עפר לסוטה... זכתה יוצא ממנה בן כאברהם אבינו
דכתיב ביה (בראשית יח) ואנכי עפר ואפר לא זכתה תחזור לעפרה רבותינו אמרו בשכר שאמר
אברהם אבינו ואנכי עפר ואפר זכו בניו לשתי מצות אפר פרה ועפר סוטה

במדבר רבה פרשה ט
פ' מה מו ולקח הכהן זה משה, מים קדושים לקדושת שמו של הקב"ה וירד אל הנחל היוורד
מן ההר בכלי חרש כשם שאין לכלי חרש טהרה אחר שנטמא כך לא היה להם תקנה לכל
הטועים בעגל שכולם נאבדו, ומן העפר, זה היה עפרות הזהב אשר טחן כמה דתימא
(שם) ויטחן עד אשר דק, אשר יהיה בקרקע המשכן, שע"י העגל ירדו ישראל
שעבדוהו עד לקרקע ונתמשכנו בידי המות, יקח הכהן זה משה, ונתן אל המים, כמה
דתימא (דברים ט) ואשליך את עפרו אל הנחל היוורד מן ההר והעמיד הכהן זה משה,
את האשה לפני ה' כמה דתימא (שמות לב) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה'
אלי וגו', ופרע את ראש האשה וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן,
באותה שעה שלטה בהם הצרעת כמה דתימא וראשו יהיה פרוע, ונתן על כפיה את
מנחת הזכרון שהוכיחם על התורה שקבלו שאם יזכו יהיה להם לזכרון שם ולפי
שעברו עליה היתה להם מנחת קנאות, וביד הכהן זה משה יהיו מי המרים המארים
למדך הכתוב שע"י משה נהפך הנחל למים רעים.

מלכים א פרק ח פסוק לא
את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע
השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו
תנחומא - נשא סימן א פ' ב
בטנך צבה וכן שלמה אומר (מלכים א ח) את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא
לפני מזבחך בבית הזה, ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו וכו'

סוכה דף נג.
אמר רבי יוחנן בשעה שכרה דוד שיתין, קפא תהומא ובעי למשטפא עלמא, אמר דוד
חמש עשרה מעלות והורידן. אי הכי, חמש עשרה מעלות יורדות מיבעי ליה אמר
ליה הואיל ואדכרתן (מלתא), הכי אתמר בשעה שכרה דוד שיתין קפא תהומא ובעא
למשטפא עלמא, אמר דוד מי איכא דידע אי שרי למכתב שם אחספא ונשדיה בתהומא ומנח
ליכא דקאמר ליה מידי. אמר דוד כל דידע למימר ואינו אומר יחנק בגרונו. נשא אחיתופל קל
וחומר בעצמו ומה לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על
המים, לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה. אמר ליה שרי. כתב שם אחספא,
ושדי לתהומא,
ונחית תהומא שיתסר אלפי גרמידי. כי חזי דנחית טובא, אמר כמה דמידלי טפי
מירטב עלמא. אמר חמש עשרה מעלות ואסקיה חמיסר אלפי גרמידי, ואוקמיה באלפי
גרמידי.

מכות דף יא.
שבשעה שכרה דוד שיתין קפא תהומא, בעא למישטפא לעלמא, אמר מהו לכתוב שם

אחספא ומישדא בתהומא דליקו אדוכתיה ליכא דאמר ליה מידי, אמר כל היודע דבר זה ואינו אומרו יחנק בגרונו נשא אחיתופל ק"ו בעצמו, אמר ומה לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה התורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, לכל העולם כולו לא כל שכן, א"ל שרי, כתב שם אחספא שדי אתהומא, נחת וקם אדוכתיה, ואפ"ה כתיב {שמואל ב' י"ז} ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבוש את החמור ויקם וילך אל ביתו (ואל) [אל] עירו ויצו אל ביתו ויחנק וגו'.

עבודה זרה דף מד.

אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרוף אותו באש ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשליך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר אמר לו משם ראייה הרי הוא אומר {שמות לב} ויזר על פני המים וישק את בני ישראל, לא נתכוין אלא לבדוקן כסוטות.

סוטה דף יז.

דריש ר"ע איש ואשה, זכו שכינה ביניהן, לא זכו אש אוכלתן. אמר רבא ודאשה עדיפא מדאיש, (מ"ט) האי מצרף, והאי לא מצרף.

ברכות דף לא :

אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם, אם ראה מוטב, ואם לאו תראה, לך ואסתתר בפני אלקנה בעלי, וכיון דמסתתרנא משקו לי מי סוטה, ואי אתה עושה תורתך פלסתר, שנאמר {במדבר ה'} ונקתה ונזרעה זרע. הניחא למאן דאמר אם היתה עקרה נפקדת שפיר, אלא למאן דאמר אם היתה יולדת בצער יולדת בריוח נקבות יולדת זכרים, שחורים יולדת לבנים, קצרים יולדת ארוכים, מאי איכא למימר דתניא ונקתה ונזרעה זרע מלמד, שאם היתה עקרה נפקדת, דברי רבי ישמעאל, אמר ליה רבי עקיבא אם כן, ילכו כל העקרות כולן ויסתתרו, וזו שלא קלקלה נפקדת אלא מלמד שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח, קצרים יולדת ארוכים. שחורים יולדת לבנים, אחד יולדת שנים.

חגיגה דף ד.

אמר רב פפא אי שמיע ליה לרב הונא הא דתניא אי זהו שוטה זה המאבד כל מה שנותנים לו, הוה הדר ביה.

מדרש תהלים מזמור נה פ' א

אמר ר' יהודה בר יצחק לא היה לדוד אוהב יותר מאחיתופל, והיה בעל מקטרגין שלו, והוא היה יועצו כל העצות, שנאמר ואחיתופל יועץ למלך (דה"א כז לג)...אמר ר' נחמן לא נתיירא דוד מאדם אלא מאחיתופל, הוי האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי הקשיבה לי וענני, למה מקול אויב מפני עקת רשע...

ערכין דף יא.

תנא מיייתי לה מהכא {במדבר ז'} ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו, ממשמע שנאמר בכתף, איני יודע שישאו מה ת"ל ישאו אין ישאו אלא לשון שירה, וכן הוא אומר {תהילים פ"א} שאו זמרה ותנו תוף, ואומר ישאו קולם ירונו וגו'.

במדבר רבה פרשה יב

פ' א אמר רב יהודה בר רב סימון באותה שעה שמע משה קול נאה וקול משובח לשעבר היה משה עומד והיה הדיבור בא לתוך אזנו כמין סילון ולא היה אחד מישראל שומע אבל כשהיו פניו מאדימות היו יודעים שהדיבור בא אצלו וכיון שנעשה המשכן שמע קול נאה מה שמע (תהלים פה) כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו א"ר ברכיה הכהן בשם ר' יהודה ב"ר סימון אמר הקב"ה למשה לשעבר היתה איבה ביני לבין בני שנאה ביני ובין בני תחרות ביני ובין בני אבל עכשיו שנעשה המשכן אהבה ביני ובין בני שלום ביני ובין בני הוי כי ידבר שלום אל עמו אלו ישראל על שעשו המשכן ואל חסידיו זה שבט לוי שכתוב בו (דברים לג) וללוי אמר תומיך ואוריך וגו' ומנין אתה אומר שבמשכן הכתוב מדבר שכן כתיב אחריו (תהלים פה) אך קרוב ליראיו ישעו לשכון כבוד בארצנו אימתי היתה שלום לישראל בזמן ששכן כבוד הקב"ה במשכן כמה דתימא (שמות מ) וכבוד ה' מלא את המשכן אמר רשב"ל מה לי ללמד דבר זה מספר תלים דברי תורה היא אפי' במקומה אינה חסרה כלום ראה מה כתיב וישם לך שלום אימתי ביום כלות משה.